

Sluníčko se probudilo,
umylo se v ranní rose,

na oblohu vyskočilo,
zamrkalo, protáhlo se.

Vyšlo slunce, zasvítilo, (chůze)
otáčení)

na nebi se otočilo, (ruce v bok,
každá kytky maličká (podřepy) radost má
ze sluníčka. (ruce v bok / Ke slunci se naklání, listy z hlíny vyhání.

Nejdřív malé semínko povyroستlo malinko.

Rostlo, rostlo, čím dál více, až z něj byla borovice.

A teď je **tu strom**, velký jako hrom.

Než vyroste **kytička**, nejprve je maličká,
roste, roste pomaličku, až vyrostе ke sluníčku.

Ted' je to poupátko,(sevrít ruce) bude to kytička.(rozevřít dlaně)

Uslyšíme bz, bz, bz,(ukazováčkem točit) až jí najde včelička!(přistát na druhé ruce)

Poskakuje vrabeček, hledá, kde je drobeček, /poskakujeme /.

Už ho našel, už ho má. Drobečků se nazobá. (v dřepu ťukáme prsty do země)

Po trávníku skáče kos, černý kabát, žlutý nos,
skáče sem a skáče tam, skáče ani neví kam.

Skok a skok, žádný krok, kos tak skáče celý rok. (Poskoky, malá křídélka.)

Vesele si poskakuje, (Poskoky, s otáčením.) po žízale pokukuje, (Otáčení hlavy)
zobákem ji vytahuje. (Hluboké dřepy, vztyk se vzpřímením.)

Zlatá brána otevřená, zlatým klíčem odemčená. Kdo do ní vejde, tomu hlava
sejde. Ať je to ten nebo ten, praštíme ho koštětem.

Had leze z díry, vystrkuje kníry, za ním leze hadice, má červené střevíce, bába se jí lekla, na kolena klekla, nic se bábo nelekej, na kolena neklekej, já jsem hodný had, já mám děti rád .